

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212010262
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7212010262.11

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.septembra 2020, v trestnej veci obžalovanej W. Z. a spol., pre prečin podvodu podľa § 20, § 221 ods. 1,2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných W. Z. W. A. Z., proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 15.4.2020 sp.zn. 5T/24/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaných A. Z. W. W. Z..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalované W. Z. W. A. Z. uznané za vinné, obžalovaná W. Z. v bodoch 1/ a 2/ rozsudku prečinom podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a obžalovaná A.X. Z. v bodoch 1/ až 20/ rozsudku pokračovacím obzvlášť závažným zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, v bodoch 1/ a 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obžalovaná W. Z. v bodoch 1/ a 2/ rozsudku

1. v Košiciach, na doposiaľ nezistenom mieste, po predchádzajúcej vzájomnej dohode W. Z. dňa 02.06.2007 vylákala od X. D. formou pôžičky finančnú hotovosť vo výške 450.000,- Sk (14.937,26 €) pod zámienkou zakúpenia drahých kovov a ich následného predaja so ziskom cestou A. Z., pričom o tejto pôžičke spísala čestné prehlásenie, že uvedenú sumu sa zaväzuje vrátiť do 31.08.2007, avšak peniaze obžalované v dohodnutej lehote nevrátili a ani ich nemali v úmysle vrátiť, čím takto svojim konaním spôsobili X. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., I. XX, škodu vo výške 14.937,26 € (450.000,- Sk),

2. v Košiciach, na doposiaľ nezistenom mieste, po predchádzajúcej vzájomnej dohode W. Z. dňa 02.08.2007 vylákala od A. T. formou pôžičky finančnú hotovosť vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 €) a dňa 09.08.2007 finančnú hotovosť vo výške 70.000,- Sk (2.323,57 €), teda spolu 320.000,- Sk (10.622,05 €) pod zámienkou zakúpenia drahých kovov a ich následného predaja so ziskom cestou A. Z., pričom o tejto pôžičke spísala čestné prehlásenie, že uvedenú sumu sa zaväzuje vrátiť do 02.10.2007, avšak obžalované peniaze v dohodnutej lehote nevrátili a ani ich nemali v úmysle vrátiť, čím takto svojim konaním A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., D.F. XX, spôsobili škodu vo výške 10.622,05 € (320.000,- Sk),

vylákaná suma od poškodených je celkovo 25.559,31 € (770.000,- Sk),

obžalovaná A. Z.

v období najskôr od presne neurčeného dňa v mesiaci august 2006 najneskôr do presne neurčeného dňa na konci mesiaca november 2007 na jednotlivých miestach v rámci Bratislavy a Košíc, využíjúc svoje znalosti a skúsenosti z pôsobenia v obchodnej spoločnosti SAFINA SLOVAKIA spol. s.r.o.

(ďalej iba „SAFINA“), kde bola zamestnaná od 14.11.2003 do 20.09.2007 ako obchodná zástupkyňa, pričom náplňou jej práce bol výkup alebo výmena drahých kovov, najmä zlata a výrobkov z neho, pod rôznymi zámienkami obchodovania so zlatom na svetovej burze a výhodného investovania do zlata na medzinárodnom alebo aj domácom trhu, ktoré sa nezakladali na pravde, taktiež vzbudzujúc dôveru, solventnosť a bohaté obchodné skúsenosti u poškodených, avšak sledujúc cieľ vlastného obohatenia, vylákala od jednotlivých poškodených finančné prostriedky v rôznych sumách, pričom obvinená od počiatku reálne nedisponovala prezentovanými možnosťami investovania do uvedenej komodity a rovnako nebolo objektívne v jej možnostiach dosahovať sľubované investičné výsledky s rýchlym návratom zhodnotených finančných prostriedkov, a takto konala v týchto prípadoch:

3. od poškodenej A.. Z. Z. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase približne od augusta 2006 do septembra 2007 vylákala v niekoľkých čiastkach celkovo sumu 2.340.000,- Sk, ktoré jej sčasti poškodená A.. Z. odovzdala osobne v Bratislave v Polus City Centre na Vajnorskej ulici č. 100, sčasti v hotovosti po výbere z účtu vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s. v Bratislave v Polus City Centre na Vajnorskej ulici č. 100, ako aj na iných miestach v Bratislave, časť finančných prostriedkov jej poškodená A.. Z. odovzdala sprostredkované cez svojho rodinného známeho O. P.É., časť finančných prostriedkov poškodená Mgr. Z. previedla zo svojho účtu na účty obžalovanej Z. vedené vo VÚB, a.s. č.: XXXXXXXXXX/XXXX a Tatra banke, a.s. č.: XXXXXXXXXX/XXXX, pričom jednotlivé poskytnuté čiastky mali byť vrátené v rozmedzí jedného mesiaca až šiestich týždňov, no nakoľko tieto čiastky vrátené neboli, po poskytnutí poslednej čiastky finančných prostriedkov uzatvorili obžalovaná Z. a poškodená A.. Z. - Zmluvu o pôžičke na sumu 2.340.000,- Sk zo dňa 04.09.2007 s termínom vrátenia finančných prostriedkov do dňa 10.10.2007 overenú u notára, dlžná čiastka nebola poškodenej A.. Z. napriek jej naliehaniu, okrem sumy 40.000,- Sk, vrátená, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej A.. Z. Z. škodu v sume 76.346,01 Eur (2.300.000,- Sk),

4. od poškodenej A. Z. dňa 02.02.2007 v poobedňajších hodinách v reštaurácii Slovan v Košiciach vylákala sumu 30.000,- Sk v hotovosti s termínom ich vrátenia do 02.04.2007, o čom jej obžalovaná Z. odovzdala svoje čestné prehlásenie overené u notára, tieto finančné prostriedky obžalovaná Z.Á. v dohodnutom termíne nevrátila, dňa 13.04.2007 obžalovaná Z. poukázala poškodenej Z. na účet vedený v Tatra banke, a.s. sumu 3.500,- Sk, následne na základe ďalšej požiadavky obžalovanej Z., ktorá jej bola tlmočená prostredníctvom W. Z. poukázala poškodená Z. prostredníctvom internetbankingu dňa 30.04.2007 na účet obžalovanej Z. č.: XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banke, a.s. ďalších 20.000,- Sk, obžalovaná Z. už ďalšie poskytnuté finančné prostriedky napriek naliehaniu poškodenej Z. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej A. Z. škodu v sume 1.543,52 Eur (46.500,- Sk),

5. od poškodenej W. I. (predtým O.) na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2007 v Bratislave na I. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti finančnú čiastku 700.000,- Sk, v presne nezistenom čase mesiaca apríl 2007 v Bratislave v reštaurácii Jakub Cafe na Jakubovom námestí vylákala v hotovosti finančnú čiastku 1.300.000,- Sk, v presne nezistenom čase mesiaca jún 2007 v Bratislave na I.Í. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti finančnú čiastku 900.000,- Sk a v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca júl 2007 v Bratislave na I. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti finančnú čiastku 400.000,- Sk s prísľubom vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov do konca mesiaca november 2007, dňa 25.02.2008 obžalovaná Z. vystavila poškodenej O. zmenku "na rad" na sumu 8.000.000,- Sk so splatnosťou do dňa 29.02.2008, od 28.06.2007 do 10.08.2007 obžalovaná Z. poukázala na účet poškodenej O. vedený v Tatra banke, a.s. postupne sumu 415.000,- Sk, ďalšie finančné prostriedky napriek naliehaniu poškodenej O. nevrátila, rovnako nie je zrejmé na aký účel obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila, čím spôsobila poškodenej W. I. (predtým O.) škodu v sume 95.764,46 Eur (2.885.000,- Sk),

6. od poškodeného L. G. v presne nezistenom čase dňa 12.03.2007 v byte na I. Q. Č.. XX K. I. vylákala sumu 200.000,- Sk, o poskytnutí tejto finančnej čiastky uzatvorili Zmluvu o pôžičke s termínom vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov do dňa 30.06.2007, následne na základe žiadosti obžalovanej Z. o zapožičanie ďalších finančných prostriedkov jej poškodený G. odovzdal prostredníctvom W. O. (v súčasnosti I.) v presne nezistenom čase koncom mesiaca november 2007 v hotovosti finančnú čiastku 2.000.000,- Sk, o ktorých poskytnutí bola dňa 13.12.2007 uzatvorená zmluva o pôžičke s termínom ich vrátenia do dňa 29.02.2008, súčasne poškodenému G. dňa 13.12.2007 vystavila obžalovaná Z. zmenku na 2.200.000,- Sk s termínom splatnosti dňa 14.03.2008, nakoľko obžalovaná Z. do 14.03.2008

sumu 2.200.000,- Sk nevrátila, u notára bola dňa 27.03.2008 spísaná zápisnica o jej uznaní dlhu a súhlase s exekúciou, pokiaľ nevráti dlh do 10.04.2008, dňa 15.01.2008 poukázala obžalovaná Z. na účet poškodeného G. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. sumu 80.000,- Sk, dňa 20.10.2008 poukázala neter obžalovanej Z. K. L. na účet priateľky poškodeného G. vedený v Tatra banke, a.s. sumu 24.000,- Sk a v presne nezistenom čase roku 2008 poškodenému G. vrátila W. O. (v súčasnosti I.) za obžalovanú Z. sumu 100.000,- Sk, ďalšie poskytnuté finančné prostriedky poškodenému G., napriek jeho naliehaniu, vrátené neboli, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému L. G. škodu v sume 66.255,06 Eur (1.996.000,- Sk),

7. od poškodeného U.. A. P., ktorý bol kolega a nadriadený obžalovanej, na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase dňa 21.03.2007 v sídle prevádzky spoločnosti SAFINA SLOVAKIA spol. s.r.o. v Bratislave na Turčianskej ulici č. 52, pod nepravdivou zámienkou naliehajúcej finančnej potreby v rodinných záležitostiach vylákala v hotovosti finančnú čiastku 300.000,- Sk s prísľubom ich vrátenia do jedného mesiaca, poskytnuté finančné prostriedky v tomto termíne a ani neskôr napriek naliehaniu poškodenému U.. P. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému U.. A. P. škodu v sume 9.958,18 Eur (300.000,- Sk),

8. od poškodeného A.. W. X. W. M. v presne neurčených dňoch v mesiacoch marec a apríl 2007 v Bratislave v APOLLO BUSSINES CENTRE na Prievozskej ulici vylákala v hotovosti na dva razy po 50 000,- Sk, t.j. celkovo sumu 100.000,- Sk, na základe zmluvy o pôžičke s podpisom obžalovanej Z. overeným u notára dňa 23.03.2007 s termínom vrátenia týchto poskytnutých finančných prostriedkov do dňa 23.05.2007, dňa 25.04.2007 poukázala obžalovaná Z. na účet poškodeného A.. M. vedený vo VÚB, a.s. sumu 10.000,- Sk, ďalšie finančné prostriedky napriek naliehaniu poškodenému A.. M. vrátené neboli, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila Z.A. A.. W. X. W. M. škodu v sume 2.987,45 Eur (90.000,- Sk),

9. od poškodeného A. G. v presne nezistenom čase dňa 07.05.2007 na presne neustálenom mieste pred notárskym úradom JUDr. Jany Horňákovej na Páričkovej ulici v Bratislave vylákala v hotovosti čiastku 300.000,- Sk, o poskytnutí tejto finančnej čiastky uzatvorili Zmluvu o pôžičke s termínom vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov do dňa 14.05.2007 a svoj podpis si obžalovaná Z. overila u notára, poskytnuté finančné prostriedky obžalovaná Z. v stanovenom termíne a ani neskôr po naliehaní poškodenému G. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému A. G. škodu v sume 9.958,18 Eur (300.000,- Sk),

10. od poškodeného Z. J. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase prvej polovice roka 2007 vylákala finančnú čiastku 1.840.000,- Sk, ktorú jej poukázal dňa 11.06.2007 prevodom zo svojho účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., na jej účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., s prísľubom ich vrátenia do troch mesiacov, následne obžalovaná Z. dňa 27.06.2007 zaslala na uvedený účet poškodeného Tvrdeho sumu 250.000,- Sk a neskôr v presne nezistenom čase mu vrátila ďalších 250.000,- Sk z dlžnej sumy 1.840.000,- Sk, dňa 23.07.2007 na základe ústnej dohody poškodený Tvrďý opätovne odovzdal v Bratislave v byte W. O. E. I. Q. Č.. XX obžalovanej Z. v hotovosti ďalšiu čiastku 3.000.000,- Sk s prísľubom jej vrátenia do troch mesiacov, nakoľko tieto finančné prostriedky v dohodnutom termíne opäť poškodenému J. vrátené neboli, po opakovanom naliehaní mu obžalovaná Z. odovzdala jej čestné prehlásenie o prevzatí týchto finančných prostriedkov overené u notára dňa 22.09.2008 s prísľubom ich vrátenia do dňa 31.12.2008, poskytnuté finančné prostriedky obžalovaná Z. napriek ďalšiemu naliehaniu nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému Z. J. škodu v sume 144.061,61 Eur (4.340.000,- Sk),

11. od poškodenej U. W. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase v mesiaci jún 2007 v Bratislave na ulici Alžbety Gwerkovej č.13 vylákala finančnú čiastku 550.000,- Sk, v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2007 vylákala finančnú čiastku 1.180.000,- Sk s prísľubom vrátenia finančných prostriedkov do konca septembra 2007, dňa 01.09.2007 obžalovaná Z. vystavila poškodenej W. doklad - uznanie dlhu vo výške 2.000.000,- Sk s termínom vrátenia do dňa 30.09.2007, po mnohých naliehaniach vrátila obžalovaná Z. prevodom z jej účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s. poškodenej W. dňa 09.04.2009 čiastku 100,- Eur a dňa 16.07.2009 čiastku 500,- Eur, ďalšie poskytnuté prostriedky už poškodenej W. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej U. W. škodu v sume 56.825,48 Eur (1.711.924,41 Sk),

12. od poškodenej B. Z. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase v polovici mesiaca jún 2007 v byte W. O. v Bratislave na I. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti čiastku 450.000,- Sk s príslubom vrátenia týchto finančných prostriedkov do 3 týždňov, obžalovaná Z. poskytnuté finančné prostriedky do uvedeného termínu a ani neskôr po opakovanom naliehaní pošk. Z. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej B. Z. škodu v sume 14.937,26 Eur (450.000,- Sk),

13. od poškodeného A. T. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase mesiaca júl 2007 v I. K. I. E. I. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti čiastku 300.000,- Sk s príslubom vrátenia týchto finančných prostriedkov do 3 týždňov, obžalovaná Z. poskytnuté finančné prostriedky do uvedeného termínu a ani po ňom napriek naliehaniám poškodenému T. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému A.X. T. škodu v sume 9.958,18 Eur (300.000,- Sk),

14. od poškodenej D. T. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase mesiaca júl 2007 v Bratislave v byte na I. Q. Č.. XX vylákala v hotovosti čiastku 100.000,- Sk s príslubom vrátenia týchto finančných prostriedkov do 2 týždňov, obžalovaná Z. poskytnuté finančné prostriedky do uvedeného termínu a ani po ňom napriek naliehaniám W. O. (v súčasnosti I.) t.j. dcéry poškodenej T. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej D. T. škodu v sume 3.319,39 Eur (100.000,- Sk),

15. od poškodeného K. A. na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 27.07.2007 uzatvorenej medzi obžalovanou Z. ako dlžníkom a veriteľom poškodeným A. vylákala finančnú čiastku 300.000,- Sk, pričom v presne nezistenom čase toho istého dňa v Bratislave na ulici Alžbety Gwerkovej č. 13 túto sumu v hotovosti od poškodeného A. aj prevzala, ktorú mala obžalovaná Z. podľa Zmluvy o pôžičke vrátiť do dňa 21.08.2007, čo sa neuskutočnilo a finančné prostriedky ani následne napriek urgenciám poškodenému A. nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému K. A. škodu v sume 9.958,18 Eur (300.000,- Sk),

16. od poškodeného Z. P. na základe telefonického dohovoru, po predchádzajúcom oslovení sprostredkovateľkou W. Z., vylákala finančnú čiastku 150.000,- Sk, ktoré poškodený P. vložil na účet obžalovanej Z. č.: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banke, a.s. dňa 07.08.2007 v pobočke Tatra banky v Košiciach, obžalovaná Z.D. tieto finančné prostriedky mala v zmysle telefonickej dohody vrátiť do jedného mesiaca, čo neurobila a tieto nevrátila ani následne napriek K. naliehaniu poškodeného P., obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému Z. P. škodu v sume 4.979,09 Eur (150.000,- Sk),

17. od poškodeného U.. B. D. na základe telefonického rozhovoru zo dňa 28.08.2007 vylákala finančnú čiastku 270.000,- Sk s príslubom jej vrátenia do týždňa, túto sumu poškodený U.. D. toho istého dňa prostredníctvom internetbankingu poukázal zo svojho osobného účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Tatra banke, a.s., obžalovanej Z. na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Tatra banke, a.s. a to najskôr v časti 120.000,- Sk a následne v časti 150.000,- Sk, obžalovaná Z. v dohodnutom termíne a ani neskôr napriek naliehaniu poškodeného U.. D., tomuto finančné prostriedky nevrátila, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému U.. B. D. škodu v sume 8.962,36 Eur (270.000,- Sk),

18. od poškodeného A.. O. X. v presne nezistenom čase dňa 13.09.2007 v APOLLO BUSSINES CENTRE v Cafe Noir na Prievozskej ulici v Bratislave vylákala v hotovosti finančnú čiastku 300.000,- Sk, o čom uzavreli toho istého dňa zmluvu o pôžičke o vrátení sumy 360.000,- Sk (t.j. s úrokmi resp. so sľúbeným ziskom) do dňa 23.10.2007, následne na žiadosť netere obžalovanej Z. K. - K. L. o požičanie ďalšej sumy 100.000,- Sk pre obžalovanú Z., pod zámienkou vydierania zo strany tretích osôb, poukázal poškodený A.. X. dňa 25.09.2007 na účet K. L. č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo VÚB, a.s., túto sumu (100.000,- Sk), poskytnuté finančné prostriedky mali byť vrátené do 1 mesiaca, nakoľko suma 400.000,- Sk nebola poškodenému A.. X. vrátená v prisľúbenom termíne a ani v ďalších opakovane prisľúbených termínoch, po jeho naliehaniach vystavila K. L. dňa 07.05.2008 vlastnú zmenku na sumu 610.000,- Sk s lehotou jej splatnosti do dňa 02.06.2008, kde ručiteľom je obžalovaná Z., čo potvrdila vlastným podpisom, táto zmenka nebola v dohodnutom termíne a ani neskôr preplatená, obžalovaná Z.

získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému A.. O. X. škodu v sume 13.277,57 Eur (400.000,- Sk),

19. od poškodeného O. S. v presne nezistenom čase dňa 11.09.2007 vylákala finančnú čiastku 1.300.000,- Sk, a to po predchádzajúcom oslovení W. O. (v súčasnosti I.), ktorá garantovala vrátenie peňazí obžalovanou Z. v presne nezistenom čase dňa 11.10.2007, ktorú poškodený S. dňa 11.09.2007 odovzdal W. O. v kancelárskych priestoroch na presne nestotožnenom mieste v Bratislave - Petržalke a tá túto následne odovzdala obžalovanej Z., cestou W. O. obžalovaná Z. doručila poškodenému S. ňou podpísanú a overenú (dňa 12.09.2007) zmluvu o pôžičke na sumu 1.300.000,- Sk u notára s termínom vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov obžalovanou Z. do dňa 11.10.2007, finančné prostriedky do uvedeného dňa a ani neskôr neboli poškodenému S. vrátené, obžalovaná Z. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému O. S. škodu v sume 43.152,09 Eur (1.300.000,- Sk),

20. od poškodenej A.. W. S. na základe ústnej dohody v presne nezistenom čase dňa 26.10.2007 v Bratislave na čerpacej stanici OMW na Pražskej ulici pod nepravdivou a vymyslenou zámienkou naliehavej finančnej potreby z dôvodu vydierania tretími osobami vylákala v hotovosti finančnú čiastku 100.000,- Sk s príslubom jej vrátenia do 14 dní, poskytnutú finančnú čiastku v príslubenom termíne a ani neskôr napriek naliehaniu poškodenej A.. S. nevrátila, obžalovaná Z.Ň. získané finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenej A.. W. S. škodu v sume 3.319,39 Eur (100.000,- Sk),

vylákaná suma od poškodených v bodoch 3/ až 20/ je celkovo 575.564,46 Eur (17.339.454,92 Sk).

Boli im za to uložené tresty:
Obžalovanej W. Z.

podľa § 221 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Obžalovanej A. Z.

podľa § 221 ods. 4, § 41 ods. 3, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil obžalovanú pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanej ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 8/2016 zo dňa 26.06.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/94/2018 zo dňa 08.11.2018 vo výrokoch o vine, treste a ochrannom dohľade.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaná W. Z. a obžalovaná A. Z.. Takto podané odvolanie obžalované odôvodnili nasledovne:

Obžalovaná A. Z. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ondreja Urbana v dôvodoch odvolania uviedol, že konajúci súd nesprávne právne posúdil a následne skonštatoval, že konanie predstavuje súčasť pokračovacieho trestného činu. Rozsudok súdu prvého stupňa je nezákonný, lebo vychádza aj z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Nikdy nebolo preukázané, akým konkrétnym spôsobom obžalovaná obe poškodené uviedla do omylu alebo ich omyl využila. Z dokazovania nikdy nevyplynulo,

žeby obžalovaná poškodené o peniaze žiadala, prosila, či na ne vyvíjala akýkoľvek nátlak, ale naopak bolo preukázané, že obe poskytli finančné prostriedky celkom dobrovoľne a za účelom ich zhodnotenia. Nikdy nebolo preukázané, žeby obžalovaná A. Z. sľubovala alebo garantovala poškodeným nejaký konkrétny výnos. Obe poškodené od počiatku disponovali s informáciou, že ide o obchodovanie so zlatom, ktoré je výhodné a na ktorom sa dá slušne zarobiť. Obžalovaná vykupovala zlomkové zlato za 230 Sk/gram, predávala ho za 270 Sk/gram a v prípadoch, kedy sa zlomkové zlato roztavilo a spracovalo do podoby šperku, cena žltého zlata sa pohybovala na úrovni 600 - 650 Sk/gram a cena bieleho zlata až 820 Sk/gram. Nikdy nebolo preukázané, aby obžalovaná ma od počiatku uzatvárania jednotlivých pôžičiek jednoznačný úmysel uviesť niekoho do omylu a obohatiť sa na úkor ich majetku. Úmyselné zavinenie sa musí vzťahovať k všetkým znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Je nepochybné, že poškodená X. D. predmetnú hotovosť vo výške 450.000,- Sk požičala po vzájomnej dohode obžalovanej W. Z., pričom poškodená D. podpísala o ich požičaní pôžičku, ako aj čestné prehlásenie jedine s obžalovanou W. Z. a nikdy nie s obžalovanou A. Z.. Obžalovaná Z. dala podpísať poškodenej zmluvu o pôžičke. Keďže poškodená D. odmietla vopred pripravenú zmluvu podpísať, keďže ju nepovažovala za korektnú, keďže peniaze odovzdala Z. a nie A. Z., Z. vlastnoručne potvrdila svojím podpisom, že peniaze od poškodenej prevzala 2.6.2007. Obžalovaná Z. od počiatku celého konania odmieta skutočnosť, žeby prevzala predmetnú sumu od A. Z.. Konajúci súd nemohol prisvedčiť tvrdeniu obžalovanej Z., nakoľko ňou uvádzané tvrdenia sú nelogické, nedôveryhodné a celkom zavádzajúce. Tvrdenia uvádzané Z. v celom konaní neboli pred súdom relevantným spôsobom dokázané. Samotná skutočnosť, že ani jedna z poškodených nebola pri nakladaní so svojimi financiami opatrnejšia, nemôže byť kladená za vinu obžalovanej A. Z., ale je potrebné, aby si strany vysporiadali svoje nároky v civilných konaniach. Obe poškodené aj postupovali cestou občianskoprávneho súdu, keďže tieto svoje nároky si uplatnili aj v civilnom konaní. Konanie obžalovanej A. Z. nenapĺňa zákonné znaky trestného činu aj s ohľadom na zásadu ultima ratio. Rozsudok súdu I. stupňa je nezákonný aj preto, že uložený trest je neprimeraný a neproporcionálny. Je právne nemysliteľné, aby za skutok stíhaný od roku 2007 bol páchatel' súdom prvej inštancie neprávoplatne odsúdený v roku 2020, čo je v priamom rozpore s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 7 ods. 2,5 Ústavy SR. Obžalovaná je vyššieho veku (54 rokov), nie je pre spoločnosť nebezpečnou osobou, má nepriaznivý zdravotný stav, nikdy nebola doposiaľ súdne trestaná, rozsudok okresného súdu je arbitrárnym, vadným, zmätočným a právne neudržateľným.

Navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tým spôsobom, že obžalovanú A. Z. oslobodí spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II pod sp.zn. 2 Pv /528/09, eventuálne rozsudok zruší podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a vec vráti okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie obžalovaná W. Z. odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Viktora Križiaka v podstate tým, že v konaní sa nepreukázala jej vina a nebola potvrdená skutočnosť, žeby svojím konaním mohla naplniť obligatórne znaky skutkovej podstaty podvodu. Ona peniaze nikdy nezhodnocovala, ani neinvestovala tak, ako to robila obžalovaná A. Z.. Maximálne mohla pôsobiť len ako sprostredkovateľ, či garant v niektorých jednotlivých prípadoch realizovaných investícií. Okresný súd ignoroval skutočnosť, že obžalovaná A. Z. bola navyše v minulosti právoplatne odsúdená za trestný čin majetkovej povahy, pričom ona nikdy odsúdená nebola. Súd pri rozhodovaní úplne ignoroval skutočnú motiváciu konania X. D. W. A. T., lebo z dokazovania vyplynulo, že A. Z. viackrát zhodnocovala týmto osobám peniaze. Poškodené jej peniaze nikdy skutočne nepožičali a vždy vedeli, že konečným príjmom peňazí je A. Z.. Peniaze dali prostredníctvom nej alebo priamo do dispozície A. Z. za účelom investovania do drahých kovov v ich nekritickom očakávaní vysokej návratnosti a nadobudnutia vysokého zisku za krátku dobu. Jednoduchá trestná vec je na súde prejednávaná viac ako 8 rokov, 11 rokov je obvinenou. Do dnes si vyčíta, že ona zoznámila dcéru s Z. a odporúčila ju ako dôveryhodnú osobu. Z. ju nakoniec pripravila o 2.300.000,- Sk. Má zato, že sa jedná o súkromnoprávny vzťah, tento nie je možné riešiť v rámci trestného práva. Z rozsudku sa nedá vyčítať ako a či vôbec sa poľahčujúca okolnosť pretavila reálne do rozsudku a ani do výmery trestu. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že ju v plnom rozsahu spod obžaloby oslobodí, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodené X. D. W. A. T. prostredníctvom splnomocnenca JUDr. Petra Póra sa vyjadrili k odvolaniu obžalovaných tak, že navrhli odvolania zamietnuť ako nedôvodné, lebo rozsudok súdu prvého stupňa považujú za zákonný a spravodlivý.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Trestné stíhanie obžalovaných W. Z. W. A. Z. sa na okresnom súde viedlo na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 528/09 zo dňa 20.02.2012, podľa ktorej sa mali obžalovaní dopustiť prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona spôsobom ako je to uvedené v obžalobnom návrhu.

Po vykonaní dokazovania výsluchom obžalovanej A. Z., svedkov - poškodených a ostatných svedkov, prečítaním zápisnice o výpovedi obvinenej W. Z. z prípravného konania, zápisníc o výpovediach svedkov vypočutých dožiadanými súdmi a listín súd na hlavnom pojednávaní dňa 16.02.2018 rozsudkom sp. zn. 5T 24/2012 rozhodol tak, že obžalovaní uznali za vinné skutkovo i právne v súlade s obžalobou a uložil obidvom rovnako trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

O odvolaní obžalovaných proti výroku o vine a treste citovaného rozsudku rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/49/2018 zo dňa 19.09.2018 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V priebehu odvolacieho konania totižto Krajský súd v Košiciach zistil, že Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom proti obžalovanej A. Z. rozsudkom sp. zn. 2T/8/2016 zo dňa 26.06.2018 uznal menovanú vinnou pokračovacím obzvlášť závažným zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona (18 skutkov spáchala od augusta 2006 do novembra 2007), a v nadväznosti na uvedené uložil okresnému súdu zaoberať sa v prípade uznania viny menovanej aj otázkami pokračovacieho trestného činu a ukladania spoločného trestu. Za nutné považoval vypočúť svedkov Mgr. W. D., konateľa spoločnosti SAFINA Slovakia, spol. s r.o. a Jozefa Oravca, zamestnanca uvedenej spoločnosti, k otázke možnosti obžalovanej Z. zhodnotiť peniaze poškodených v rámci obchodu so zlatom.

V novom konaní okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov Mgr. W. D., O. F. W. U.. A. P., prečítal podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/8/2016, zvlášť rozsudok zo dňa 26.06.2018 a nadväzujúce uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To 94/2018 zo dňa 08.11.2018, prečítal aktualizované odpisy registra trestov obžalovaných a obžalobu, ktorú prokurátor Krajskej prokuratúry Košice podal na Okresnom súde Košice II dňa 09.07.2018 na W. Z. a spol.. Po takto doplnenom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2019 rozsudkom sp. zn. 5T 24/2012 uznal obžalovanú W. Z. za vinnú skutkovo i právne v súlade s prejednanou obžalobou, obžalovanú A. Z. za vinnú z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v bodoch 1/ až 20/, v bodoch 1/ a 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je popísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaným uložil tresty, A. Z. aj ochranný dohľad a zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/8/2016 zo dňa 26.06.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/94/2018 zo dňa 08.11.2018 vo výrokoch o vine, treste a ochrannom dohľade, rovnako tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Aj proti rozsudku zo dňa 22.05.2019 podali odvolanie cestou obhajcov obžalovaní a za poškodené splnomocnenec aj napriek tomu, že rozsudok neobsahoval výrok o náhrade škody.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/112/2019 zo dňa 29.11.2019 zrušil rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu nakoľko zistil, že tento rozhodol v nezákonnom zložení. Dôvodil, že obžaloba na W. Z. W. A. Z. bola podaná pre prečin podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (skutok 1/ a 2/), kde na prejednanie tohto prečinu bol príslušný samosudca. Ustanovenie § 349 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 01.08.2019 podľa zákona č. 214/2019 Z.z., podľa ktorého samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov, sa však nepoužije, ak má byť uložený súhrnný alebo spoločný trest a skorší trest bol uložený v konaní pred senátom (§ 349 ods. 2 Trestného poriadku). Poukázal na to, že z rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/8/2016 zo dňa 26.06.2018, ktorý okresný súd zrušil vo výrokoch o vine, treste a ochrannom dohľade vyplýva, že rozhodoval senát okresného súdu.

V novom konaní obhajca obžalovanej A. Z. navrhol doplniť dokazovanie opätovným výsluchom poškodených X. D. W. A. T.. Postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať navrhovaný dôkaz ako nepotrebný a nedôvodný s poukazom na to, že obidve poškodené už boli vypočuté na hlavnom pojednávaní, predtým aj v prípravnom konaní, vypovedali konzistentne a podrobne ku skutkovým okolnostiam.

Ostatné procesné strany návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesli.

Obžalovaná A. Z. v prípravnom konaní poprela akúkoľvek trestnú činnosť, na hlavnom pojednávaní vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Vypovedala, že od roku 2003 alebo 2004 pracovala v Bratislave, v spoločnosti SAFINA ako obchodný zástupca. Tam sa asi po roku zoznámila so spoluobžalovanou, ktorá pracovala v tejto spoločnosti ako ekonómka v Košiciach, v prípade potreby vykonávala pracovné povinnosti aj v Bratislave. Poškodenú X. D. nepozná, stretla sa s ňou len na polícii pri úkonoch vykonávaných v tejto trestnej veci. S poškodenou A. T. sa zoznámila prostredníctvom spoluobžalovanej. Pri svojej pracovnej pozícii dokázala zhodnocovať peniaze takým spôsobom, že buď od zlatníkov alebo na burze kúpila drahé kovy, ktoré následne so ziskom predala. Z. o tom vedela a preto jej niekoľkokrát v období rokov 2006 a 2007 poskytla svoje peniaze na zhodnotenie. Peniaze jej odovzdávala buď v hotovosti, alebo prevodom na jej účty vedené v Tatrabanke, a.s. a vo VÚB, a.s.. Tieto peniaze jej potom so ziskom vrátila buď v hotovosti alebo na účty, ktoré mala Z. vedené v Dexia Banke, a.s. a vo VÚB, a.s., prípadne na účet jej syna Z. Z. vedený vo VÚB, a.s.. Nepamätá koľkokrát takýmto spôsobom zhodnotila peniaze Z., ale mala z toho vlastnú províziu. Na žiadosť Z. zhodnocovala peniaze aj pre jej známych, k počtu prípadov sa vyjadriť nevedela. Jednou zo známych Z. bola A. T., s ktorou sa u Z. stretla asi dvakrát. T. nepovedala akým spôsobom dokáže peniaze zhodnotiť, avšak peniaze od T. prevzala cez Z.Ž., alebo jej ich na účet poslala samotná T.. Nepamätá si na konkrétne obnosy, peniaze preberala bez písomného potvrdenia a zhodnotené ich vkladala na účet menovanej vedený v Istrobanke. S poškodenou X. D. bola len v telefonickom kontakte, nakoľko D. dala jej telefónne číslo Z.. Od D. prevzala peniaze Z., ona nevedela od koho mala Z. finančné prostriedky. Obžalovaná sa nechcela vyjadriť k tomu, či pri telefonickom rozhovore sľúbila poškodenej D. vrátenie sumy 450.000,- Sk. Prevzaté a zhodnotené peniaze však vždy Z. vrátila, teda aj D. vrátila zhodnotené peniaze buď cestou Z. alebo jej ich poslala na účet vedený v SLSP, a.s.. S Z. ani s jej známymi, pre ktorých zhodnocovala peniaze, nikdy žiadne zmluvy nespisovala, nevypisovali sa príjmové či výdavkové pokladničné doklady ani iné listiny. Všetko to bolo postavené na vzájomnej dôvere. Viedla si prehľad koľko peňazí prevzala a koľko následne Z. vrátila, tieto sa však buď počas jej viacnásobného sťahovania stratili, alebo boli zaistené pri domovej prehliadke v októbri 2007. Potvrdila, že na písomnej zmluve o pôžičke, v ktorej vystupuje ako dlžníčka veriteľky X. D., je jej podpis, avšak všetky ostatné údaje museli byť vpísané až dodatočne inou osobou. Pravdepodobne ich napísala Z., nakoľko ona nepoznala údaje poškodených, prípadne jej táto zmluva bola treťou osobou „podhodaná“ na podpis. Od X. D. si nepožičala 450.000,- Sk a rovnako tak ani od A. T. 250.000,- Sk ani 70.000,- Sk, pokiaľ peniaze od poškodených prevzala Z., ona nemôže vedieť, či im ich aj vrátila. S peniazmi T. obchodovala, nevie či aj s peniazmi D.. Nemá vedomosť o tom, či poškodené si uvedené sumy uplatňujú voči nej v civilných konaniach. Peniaze zhodnocovala aj pre ostatných známych Z., v súvislosti s čím je trestne stíhaná v Bratislave. Ani od týchto 10 až 15 poškodených si však peniaze nepožičala a nikomu nič nedlhuje.

K svojej osobe na hlavnom pojednávaní uviedla, že je vydatá, s manželom, ktorý žije v zahraničí, spoločnú domácnosť nevedie. Niekoľko rokov bývala na adrese trvalého pobytu v Bratislave na E. G. XX, aktuálne býva na A. XX v Bratislave, byt má prenajatý od syna O. Z.. Asi tri roky je vedená na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Nemá vlastný zdroj príjmov a je nemajetná. V obchodnej spoločnosti SAFINA, s.r.o. bola zamestnaná do roku 2007. Zamestnávateľ na ňu podal trestné oznámenie. V ambulantnej psychiatrickej liečbe bola v rokoch 2007 až 2008.

Zápisnica o výpovedi obvinenej W. Z. z prípravného konania (zo dňa 19.10.2011) bola na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná, nakoľko sa menovaná odmietla hlavného pojednávania zúčastniť a požiadala aby sa vykonalo v jej neprítomnosti. Tvrdila, že od poškodených T. W. D. si ona peniaze na nákup zlata nepožičala, menované požičali peniaze A. Z., pričom obidve vedeli na aký účel. Pravdou je len to, že od D. prevzala sumu 450.000,- Sk, nie však 02.06.2007 ako je uvedené v čestnom prehlásení. Tieto peniaze odovzdala Z., nevie na aký účel, ale D. aj v minulosti

dávala Z. finančné prostriedky. Nemá žiaden doklad o tom, že sumu 450.000,- Sk Z. odovzdala, avšak malo by existovať čestné prehlásenie, v ktorom Z. potvrdila prevzatie tejto sumy od D.Č.. Dňa 02.06.2007 podpísala čestné prehlásenie pod nátlakom D.Í., ktorá sa jej vyhrážala zabitím. Trestné oznámenie kvôli vyhrážaniu na D. nepodala, čo ľutuje. Od poškodenej T. prevzala sumu 320.000,- Sk, nie však na nákup zlata a nie v dňoch 02.08.2007 a 09.08.2007, ako je to uvedené v čestnom prehlásení zo dňa 09.08.2007. Aj tieto peniaze odovzdala Z., ktorej aj v minulosti samotná T. dávala peniaze, nevie na aký účel. Nemá doklad o tom, že peniaze T. odovzdala Z., ale malo by byť o tom čestné prehlásenie, ktoré by sa mohlo nachádzať v inom trestnom spise. Rovnako pod nátlakom podpísala dňa 09.08.2007 čestné prehlásenie T., na ktorú trestné oznámenie nepodala.

Poškodená X. D. vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní tak, že W. Z. pozná niekoľko rokov, kamarátili sa, chodila jej vypomáhať do domácnosti s upratovaním a varením, v čom sa striedala s A. T.. Začiatkom roku 2007 jej Z. povedala, že rozbieha podnikanie s nejakou kamarátkou z Bratislavy, konkrétne obchodovanie so zlatom, že sa na tom dá slušne zarobiť a navrhla jej, aby jej kamarátke požičala peniaze s tým, že by z toho mala celkom slušný výnos. Z. viackrát odovzdala hotovosť do výšky 50.000,- Sk, ktoré peniaze jej neskôr aj s nejakým výnosom poslala na účet A. Z.. Z. vedela o tom, že jej manžel zdedil 200.000,- Sk, preto jej navrhla, aby požičala väčšiu sumu peňazí. K tomu si zobrala aj pôžičku 250.000,- Sk a dňa 02.06.2007 odovzdala do rúk W. Z. sumu 450.000,- Sk. Z. ju ubezpečovala v tom, že všetko bude v poriadku, nech sa nebojí, že ona je tu a ona jej peniaze vráti. Dňa 02.06.2007 jej Z. dala podpísať zmluvu o pôžičke, v ktorej boli vypísané údaje A. Z. a na zadnej strane bol jej podpis. Na žiadosť Z. ostatné údaje do zmluvy vpísala sama. Nepáčilo sa jej to, preto zmluvu nakoniec vypísala Z.. Zmluvu však nepovažovala za korektnú, pretože peniaze odovzdala Z. a nie Z., preto trvala na podpísaní čestného prehlásenia, do ktorého aj Z. nakoniec potvrdila prevzatie sumy 450.000,- Sk a zároveň sa zaviazala peniaze vrátiť do 31.08.2007. K dátumu spísania čestného prehlásenia sa vyjadriť nevedela. Raz sa v byte Z. stretla s T., porozprávali sa a boli prekvapené z toho, že obidve dali peniaze. Z. jej 450.000,- Sk do 31.08.2007 nevrátila. Neskôr sa vyjadrila, že peniaze nie sú, že to všetko skrachovalo a keď sa svojich peňazí domáhala ráznejšie Z. prisľúbila, že jej bude splácať po 10.000,- Sk. Zo splátok však nič nebolo, Z. sa úplne odmlčala, nedvíhala telefóny, preto po čase podala trestné oznámenie a zároveň sa vrátenia peňazí domáha na civilnom súde. Na pojednávaní o nej Z. povedala že je cigánka, že s ňou by sa Z. ani nebavila, zachádzala do jej súkromných vecí, bolo jej z toho zle. V súvislosti s uvedeným sa dostala na mizinu, musí splácať pôžičky po 600,00 € mesačne. S obžalovanou A. Z. bola len v telefonickom kontakte. Telefonovali jej z bytu Z., pričom aj Z. ju utvrdzovala v tom, že peniaze budú. Výzvu na vrátenie sumy 450.000,- Sk napísala pre Z. Z., ona túto výzvu len podpísala. Rovnako napísala Z. v jej mene žalobu, ktorou sa voči Z. domáha vrátenia sumy 450.000,- Sk, žalobu ona tiež len podpísala. Z. dôverovala, boli dobré kamarátky, preto jej odovzdala sumu 450.000,- Sk. Nemôže povedať, že by ju bola Z. k pôžičke nútila, avšak v jednom kuse o tom rozprávala, neskôr prejavila výčitky, že kvôli nej prišli s T. o peniaze. Na vrátenie peňazí vyzývala Z., avšak žalobu dala na Z. z toho dôvodu, že ona jej tvrdila, že keby sa niečo stalo, peniaze jej vráti. V prípravnom konaní navrhla, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil Z. povinnosť nahradiť jej škodu vo výške 14.874,00 €, na hlavnom pojednávaní si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 14.937,26 € voči obidvom obžalovaným.

Poškodená A. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní tak, že obžalovanú Z. pozná niekoľko rokov, bývali blízko seba a ich dcéry chodili spolu do škôlky. Začiatkom roku 2007 ju Z. oslovila s tým, či by jej a jej kamarátke z Bratislavy, s ktorou rozbiehajú výhodné podnikanie - obchod so zlatom na ktorom sa dá slušne zarobiť, nepožičala nejaké peniaze, z čoho by mala celkom slušný výnos. Následne Z. viackrát požičala rôzne finančné obnosy, ktoré jej odovzdala buď v hotovosti alebo formou vkladu na účet A. Z.. Peniaze sa jej následne vrátili buď na účet od Z. alebo v hotovosti cestou Z.. Dňa 02.08.2007 odniesla Z. do jej bytu 250.000,- Sk a dňa 09.08.2007 sumu 70.000,- Sk. Z. žiadala, aby jej vystavila potvrdenie o prevzatí peňazí, čo ona neurobila 02.08. ani 09.08.2007. Na základe toho si doma vypracovala čestné prehlásenie a ešte 09.08.2007 ho odniesla Z., ktorá ho potvrdila podpisom. Z. jej peniaze v dohodnutom termíne nevrátila a keď ju urgovala, menovaná sa vyhovárala na Z.. V byte Z. sa stretla s X. D. a pri rozhovore zistili, že obidve rovnakým spôsobom poskytli Z. peniaze. Z. najprv dôverovala, vedela o nej, že pracovala v SAFINE a predpokladala, že s obchodovaním s drahými kovmi má skúsenosti. Na internete si navyše overila, že na takýto druh činnosti má živnosť. Ešte predtým, vo februári 2007, požičala Z. 200.000,- Sk a na druhý deň 50.000,- Sk tak, že 200.000,- Sk jej poslala na účet a 50.000,- Sk jej odovzdala pri osobnom stretnutí, na ktorom boli obidve obžalované. Časť týchto peňazí, bez zhodnotenia, jej na účet vrátila Z., časť Z.. So žalobou o zaplatenie

sumy 250.000,- Sk, ktorú jej okrem 320.000,- Sk obžalované dlhujú, sa obrátila na súd. Nakoľko na pôžičku sumy 250.000,- Sk nebol vystavený žiaden doklad, s obžalovanými sa ústne dohodla, že bude platiť čestné prehlásenie na spomenutých 50.000,- Sk a doklad o vklade na účet 200.000,- Sk. Vrátenie sumy 250.000,- Sk žiada v civilnom konaní len od Z.. Sumu 320.000,- Sk jej dlhuje Z., ktorej peniaze odovzdala. Keď si od nej peniaze pýtala, Z. jej povedala, aby sa obrátila na Z. a sama iniciovala s Z. stretnutie, na ktoré šli do Bratislavy vlakom. V trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody, ktorú v prípravnom konaní vyčíslila sumou 10.540,66 €, na hlavnom pojednávaní sumou 10.622,05 €.

Svedok U.. X. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že z obžalovaných pozná len W. Z., ktorá mu asi 10 rokov robila účtovníctvo, keď ako živnostník podnikal od roku 2009. Z. bola zamestnaná vo firme, ktorá sa zaoberala obchodom so zlatom. Táto firma sídlila v Bratislave, ale ona mala pracovisko v Košiciach, na Mäsiarskej ulici, kam jej jeden až dvakrát týždenne nosieval účtovné doklady na zaevidovanie. Neskôr, keď už striedavo pracovala v Rakúsku, požiadala ho o pôžičku pravdepodobne 100.000,- Sk. Odmietol to aj kvôli tomu, že s pôžičkami menších obnosov mal v minulosti problémy. Obžalovaná ho lámala, ale nepristal na jej požiadavku a urobil dobre. Raz keď prišla zo zahraničia zavolať mu s tým, aby jej pomohol a vypovedal ako svedok na polícii tak, že Z. požičal 300.000,- Sk. Vyhovela jej len kvôli tomu, že ju poznal 10 rokov a chcel jej pomôcť. Pripustil, že Z. mu mohla byť v tom období predstavená, ale nepamätá si na to. Klamal pred vyšetrovateľom keď vypovedal tak, ako ho o to Z. požiadala. Odvtedy sa s ňou stretol maximálne jedenkrát.

A.. W. D., konateľ a riaditeľ spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o. vypovedal tak, že obžalovanú Z. pozná od februára 2003, kedy nastúpil do spoločnosti, v ktorej už pracovala ako účtovníčka s výkonom pracovných povinností v pobočke Košice a obžalovanú Z. pozná od novembra 2003, kedy bola prijatá do zamestnania ako obchodná zástupkyňa predaja zlatých a strieborných šperkov. Zamestnanecký pomer s Z. bol ukončený v roku 2006 alebo 2007 dohodou alebo výpoveďou zo strany zamestnávateľa z toho dôvodu, že obchodná spoločnosť sa rozrástla o pobočky v Žiline a Budapešti, čo si vyžiadalo výkonnejšiu pracovnú silu na pozícii ekonóma. Odvtedy si s menovanou príležitostne kamarátsky zavolajú, ale o jej trestné stíhanie sa nezaujímajú. V septembri 2007 v spoločnosti zistili, že im chýba značný majetok v podobe zlatých a strieborných šperkov, inventúrou bolo preukázané manko vo výške asi 90.000,- €, v tom čase asi 2,7 milióna Sk. Z.Ľ. dostala výpoveď a časť chýbajúcich šperkov spoločnosti odovzdala cez jej netere. Z. bola zasvätená do procesu nákupu drahých kovov v podobe šperkov, šperky ponúkala ako obchodná zástupkyňa spoločnosti klientom s územnou pôsobnosťou pre celé Slovensko. Pred tým ako bolo zistené manko, vnímal obžalovanú ako dosť neporiadnu, zvlášť nemala poriadok v dokumentoch. Z evidencií bolo zistené, že už od januára 2004 sa zo spoločnosti vynášali a spreneverovali šperky. Napríklad, jeden z odberateľov SAFINY mu ukázal doklady z ktorých vyplynulo, že fakturácia bola urobená, ale spoločnosť nemala zaplatené. Až v roku 2007 sa teda zistilo, že Z. si tak povediac robila biznis na vlastné triko. Podľa jeho názoru používala na svoj biznis finančné prostriedky obchodnej spoločnosti. Vlastné peniaze do obchodov nedávala, podľa jeho vedomostí pre seba príležitostne objednávala a nakúpila nie drahé veci, maximálne Swarovského kryštáliky, prípadne tieto v kombinácii so striebrom. Od klientov spoločnosti Turkov a Talianov v rámci súkromného biznisu nenakupovala. Až v septembri 2007 sa dozvedel, že obžalované mali „nadštandardný finančný vzťah“. Tiež sa dozvedel, že aj iní ľudia z firmy požičiavali Z. peniaze, pričom niektorým vrátila, iným nie. Tieto informácie získal od P., ktorý viedol bratislavskú pobočku. Obžalovaná vraj narozprávala, že peniaze je schopná otočiť v nejakom obchode, spomínala pozemky. Bol prekvapený z reakcie Z., keď ju pri telefonickom rozhovore informoval o tom, že spoločnosti chýbajú šperky a hotovosť a menovaná mu povedala, že „každý si robí obchody ako vie“. V tom čase Z. už v spoločnosti nepracovala a ani on ešte nevedel o tom, že s Z. mali nadštandardný vzťah. Preto mu pripadala čudná reakcia Z. na informácie, ktoré jej dal. V súvislosti s Z. ju pri tomto telefonickom rozhovore ešte upozornil, aby si dávala pozor na svoje peniaze. Asi o päť minút mu Z. zavolať späť a priznala sa mu, že aj ona dala Z. nejaké peniaze. Následne zistil, že aj nová účtovníčka, ktorá nastúpila na miesto Z., požičala Z. vlastné peniaze a keď jej tieto neboli vrátené, zobrala si peniaze z pokladne spoločnosti. Ku skutku sa vyjadriť nevedel, poškodené nepozná, len od Z. vie, že si nejaké peniaze požičala a že si nevypýtala o tom papier.

O. F. pracuje v obchodnej spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o. od roku 1998 v pozícii technik, analytik. Odtiaľ pozná obžalovanú Z., v podstate len po mene, nakoľko ona pracovala v Košiciach a on v Bratislave, nič bližšie o menovanej nevie. Obžalovanú Z. pozná taktiež ako kolegyňu, ktorá v spoločnosti pôsobila ako obchodná zástupkyňa predaja šperkov, bližšie k náplni jej práce sa vyjadriť nevedel. Poznámene, že v práci si robil každý svoje, súkromné aktivity s obžalovanými nemal, je nepočujúci, s

Z. sa nemal o čom baviť a Z. akurát tak pozdravil. Z. W. Z. ho nikdy neoslovili, aby pre nich vykonal nejakú činnosť v súvislosti s drahými kovmi. U zamestnávateľa sa venoval aj taveniu zlata, pričom Z. ho nikdy o takúto službu nepožiadala. Nevie čomu sa obžalované venovali mimo práce, nepozná ich súkromie. Od vedúceho a kolegov sa dozvedel, že chýbalo zlato, peniaze, ale ku konkrétnej trestnej činnosti obžalovaných sa vyjadriť nevedel. Zmenu životného štýlu si u obžalovanej Z. nevšimol.

U.. A. P. bol vypočutý na návrh obhajcu obžalovanej Z.. V spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o. pracoval od roku 2003 do roku 2008 a odtiaľ pozná obidve obžalované. Z. pracovala na pobočke Bratislava ako obchodná zástupkyňa pre oblasť šperkov. S riaditeľom chodili na výstavy, kde sa nakupovali šperky, ktoré potom distribuovala na jednotlivé pobočky spoločnosti a ponúkala zlatníkom, s ktorými ich spoločnosť obchodovala. Šperky sa nakupovali od slovenských aj zahraničných spoločností. Z. pracovala ako ekonómka v Košiciach, príležitostne zastupovala ekonómku v Bratislave. Obžalované sa poznali, mali kamarátsky vzťah. Ku trestnej činnosti kladenej im za vinu sa vyjadriť nevedel. Uviedol, že obdobné skutky sa prejednávali aj na okresnom súde v Bratislave, Z. mala vylákať od ľudí prostriedky za účelom zobchodovania zlata. Niekedy na jar 2007 prišla Z. aj za ním s tým, že si potrebuje požičať finančné prostriedky na vyrovnanie svojich osobných dlhov. Vedel o tom, že v tom čase mala problémy v rodine, po smrti sestry vychovávala svoje dve netere. Opýtal sa jej koľko peňazí potrebuje, ona ho požiadala, aby jej požičal toľko, koľko len môže. Dohodli sa na sume 300.000,- Sk. Peniaze jej požičal kvôli tomu, že keď jej v roku 2006 požičal 70.000,- Sk, vrátila mu pôžičku v dohodnutom termíne. 300.000,- Sk mu nevrátila, figuruje ako jeden z viacerých poškodených v trestnom konaní vedenom proti Z. v Bratislave. Keď bola v SAFINE zistená sprenevera šperkov v hodnote 2,5 až 3 milióny Sk, bola konfrontovaná obžalovaná Z., ktorá aj do notárskej zápisnice dlh uznala. Predtým u obžalovanej nepostrehol žiadne pracovné problémy, avšak nekontroloval ju, nebol jej nadriadeným. Až po ukončení zamestnaneckého pomeru s obžalovanými sa začalo hovoriť o tom, že Z. napožičala peniaze pre Z.Ň.. V skupine osemnástich poškodených, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej Z. na Okresnom súde Bratislava V, figuruje aj dcéra obžalovanej Z. A.. Z. Z., k výške škody menovanej sa vyjadriť nevedel.

V štádiu hlavného pojednávania boli dožiadanými súdmi vypočutí svedkovia, zápisnice o výsluchu ktorých boli následne prečítané:

A. G. vypovedal, že s obžalovanou A. Z. sa zoznámil prostredníctvom svojej známej P. S.. Z. prezentovala, že potrebuje peniaze na podnikanie a na jej žiadosť jej niekedy v polovici roka 2007 požičal 300.000,- Sk. Obžalovaná povedala, že peniaze zhodnotí a o mesiac mu vráti 420.000,- Sk. Nestalo sa tak doposiaľ, preto s ostatnými cca 16 poškodenými podal na A. Z. trestné oznámenie. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 300.000,- Sk. Obžalovaná sa mu vyhýbala, prestala preberať jeho hovory, neodpisovala na sms-správy. Len v jednom prípade mu napísala, že peniaze vráti keď jej odblokujú majetok. Neskôr sa dozvedel, že si napožičala asi 17.000.000,- Sk, ktoré nevrátila. Z. pôsobila dôveryhodne, vedela si získať ľudí, opantať ich. Obžalovanú W. Z. nepozná, nikdy s ňou do styku neprišiel.

W. I. O. vypovedala, že s obžalovanou A. Z.Ň. sa zoznámila prostredníctvom svojej kamarátky niekedy v roku 2001, kedy pracovala na jednej viedenskej čerpacej stanici. V roku 2006 alebo 2007 jej požičala 6.000.000,- Sk za účelom ich zhodnotenia cez nákup a následný predaj zlata. Obžalovaná jej doposiaľ vrátila asi 150.000,- Sk, zvyšok si voči nej uplatňuje v trestnom konaní ako náhradu škody. Z. najskôr vnímala ako kamarátku, v súčasnosti ju považuje za podvodníčku, ktorá ju pripravila o veľké peniaze. Obžalovanú Z. nepoznala do momentu, kedy za ňou menovaná prišla s tým, že Z. jej tvrdila, že peniaze sú u nej. Jej však Z. rozprávala, že všetky peniaze sú u Z.. Z. od nej peniaze nikdy nepýtala.

A.. U. W. vypovedala tak, že s obžalovanou A.X. Z. sa zoznámila v čase keď ich synovia chodili spolu do školy a zároveň hrali futbal. Obžalovaná jej hovorila o tom, že obchoduje so zlatom, že na tento obchod potrebuje peniaze, preto jej niekedy v roku 2007 požičala 550.000,- Sk. Dohodli sa tak, že provízia sa bude riešiť až po tom ako sa obchod zrealizuje. Z požičaných peňazí jej Z. vrátila len cca 600,00 €, preto na ňu spolu s viacerými poškodenými podala dňa 02.09.2009 trestné oznámenie. Z. vníma ako bezcharakternú podvodníčku. Z. vystupovala skôr ako sprostredkovateľka, ktorá ale od nej nikdy peniaze nepýtala.

Na hlavom pojednávaní okresný súd prečítal listiny:

Zmluvu o pôžičke uzavretú medzi poškodenou X. D. ako veriteľkou a obžalovanou A. Z. ako dlžníčkou dňa 02.06.2007. Predmetom zmluvy bola pôžička peňazí v sume 450.000,- Sk, ktoré boli odovzdané dlžníčke v deň uzavretia zmluvy, čo dlžníčka potvrdila podpisom na zmluve. Dlžníčka sa zaviazala pôžičku vrátiť dňa 31.08.2007.

Čestné prehlásenie, ktorým dňa 02.06.2007 W. Z. potvrdila, že si od X. D. požičala sumu 450.000,- Sk, odovzdala ju Z. na účet a túto sa zaviazala vrátiť do 31.08.2007.

Výzvu na vrátenie pôžičky 450.000,- Sk v lehote do 25.10.2007 adresovala poškodená X. D. obžalovanej A. Z. dňa 20.10.2007.

Čestné prehlásenie obžalovanej W. Z. zo dňa 02.10.2007 v ktorom potvrdila, že si dňa 02.08.2007 požičala od A. T. S. 250.000,- Sk a dňa 09.08.2007 sumu 70.000,- Sk, peniaze sa zaviazala vrátiť do 02.10.2007 s tým, že boli odovzdané A. Z..

Čestné prehlásenie zo dňa 02.02.2007, ktorým obžalovaná A. Z. potvrdila, že si dňa 02.02.2007 požičala od A. T. 50.000,- Sk, peniaze sa zaviazala vrátiť do 02.04.2007.

Výpisy z účtu obžalovanej W. Z. vedeného v Dexia banka Slovensko, a.s., pobočka Košice okrem iného preukazujú, že dňa 22.08.2007 boli na tento účet vložené 50.000,- Sk a 52.000,- Sk, dňa 27.08.2007 100.000,- Sk a 12.000,- Sk.

Potvrdenky pokladničnej operácie (vklady v mene účtu) svedčia o vyššie spomenutých vkladoch, jednotlivé finančné obnosy boli vložené obžalovanou A. Z..

Vkladový lístok banky je dôkazom o tom, že obžalovaná A. Z. mala vedený účet aj v Tatrabanke, a.s., na ktorý vložila dňa 16.02.2007 sumu 200.000,- Sk A. T.Á..

Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 27Ro/3685/2007 zo dňa 30.07.2008, ktorým bolo odporkyni A. Z. uložené zaplatiť X. D. sumu 450.000,- Sk s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 01.09.2007 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 27Ro/3685/2007 zo dňa 16.06.2009, ktorým bol vyššie citový platobný rozkaz zrušený z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk odporkyne A. Z..

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 17C 103/2010 zo dňa 02.04.2012, ktorým bolo odporkyni W. Z. uložené zaplatiť navrhovateľke X. D. sumu 14.937,26 € titulom nevrátených požičaných finančných prostriedkov vo výške 450.000,- Sk s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 01.09.2007 do zaplatenia a povinnosť nahradiť jej trovy konania.

Voči rozsudku podala W. Z. dňa 18.05.2012 odvolanie.

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I na obchodnú spoločnosť SAFINA Slovakia spol. s r.o. svedčí o tom, že spoločnosť vznikla 02.09.1993, má sídlo v Bratislave na Turčianskej 52 a vykonáva obchodnú činnosť v odbore drahé kovy a ich zliatiny, výrobky a polotovary z drahých kovov, výkup zlomkových drahých kovov, atď.. Konateľom spoločnosti je Mgr. W. D..

Uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Oddelenia ekonomickej kriminality ČVS: KRP-4/OEK-BA-2010-Ne zo dňa 06.07.2010, na základe ktorého bola obžalovaná A. Z. stíhaná za pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť 18 čiastkovými útokmi v období od augusta 2006 do októbra 2007 a 18 poškodeným mala spôsobiť celkovú škodu vo výške 18.394.937,- Sk, teda 610.600,04 €.

Obžalovaná A. Z. bola trestne stíhaná aj pre pokračujúci trestný čin krádeže podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť v období od januára 2007 do 20.09.2007 a takto svojím konaním spôsobiť spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o. škodu vo výške 107.696,22 €, pričom

rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T 81/2012 zo dňa 03.06.2014, v spojení s uznesením zo dňa 24.06.2014 bola oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku.

Správy o povesti obžalovaných vypracované na A. Z. Miestnym úradom Mestskej časti Bratislava - Petržalka a na W. Z. Mestskou časťou Košice - Sídliisko KVP sú stručné, evidenčné, nakoľko vypracovatelia nemali informácie o rodinných a majetkových pomeroch hodnotených, ani poznatky o spôsobe ich života.

Obžaloba sp. zn. 1Kv 1/16/8800 bola prokurátorom Krajskej prokuratúry Košice podaná na Okresnom súde Košice II dňa 09.07.2018 na obžalovanú W. Z. a ďalších siedmych spoluobžalovaných. Podľa citovanej obžaloby sa mala Z. v bodoch 2/, 11/, 16/ a 19/ dopustiť zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona, ako členka organizovanej skupiny podľa § 138 písm. i/ Trestného zákona, pričom trestnú činnosť mala páchať v období od januára 2006 do júna 2008.

Odpisy registra trestov svedčia o tom, že obžalovaná A. Z. bola doposiaľ dvakrát súdne trestaná. V roku 1993 Okresným súdom Svidník pre trestný čin podľa § 248 ods. 1 Trestného zákona, v tejto veci sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená, a v roku 2018 za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona jej Okresný súd Bratislava V rozsudkom sp. zn. 2T 8/2016 zo dňa 26.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To 94/2018 zo dňa 08.11.2018 uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, pre účely výkonu ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

Obžalovaná W. Z. nemá záznam v registri trestov.

Spis Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T 8/2016 bol oboznámený v podstatnom obsahu, zvlášť rozsudok zo dňa 26.06.2018, z ktorého vyplýva, že obzvlášť závažného zločinu sa obžalovaná Z.D. dopustila osemnástimi skutkami, ktoré páchala od augusta 2006 do novembra 2007 v Bratislave a okolí za modusu operandi ako v predmetnej trestnej veci dva prejednané skutky. Sprostredkovateľkou pri vylákaní finančných prostriedkov v sume 150.000,- Sk od poškodeného Z. P. (skutok 14/) bola obžalovaná W. Z., ktorá však v označenej trestnej veci stíhaná nebola. Okrem 12-ročného trestu odňatia slobody bolo obžalovanej Z. uložené nahradiť trinástim poškodeným spôsobenú majetkovú škodu, ostatní boli so svojimi nárokmi, resp. so zvyškami nárokov odkázaní na civilný proces. Taktiež bol obžalovanej uložený ochranný dohľad po dobu 2 rokov.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 94/2018 zo dňa 08.11.2018 bolo zamietnuté odvolanie A. Z. voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 8/2016 zo dňa 26.06.2018 ako nedôvodné.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovaným, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v ich prospech. Právo procesných strán obstarávať dôkazy, ako aj právne názory Krajského súdu v Košiciach vyjadrené v uzneseniach sp. zn. 4To/49/2018 a sp. zn. 4To/112/2019 akceptoval. Všetky vyššie popísané dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom, vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Následne tieto v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) opätovne starostlivo a nestranné zhodnotil a dospel k rovnakému záveru, že vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutky 1/ a 2/ sa stali, tak, ako ich popísal v obžalobe sp. zn. 2Pv 528/2009 zo dňa 20.02.2012 prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II, a že ich spáchali obžalovaní. U obžalovanej Z. vykazujú tieto skutky znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ako ich aj právne kvalifikoval prokurátor.

U obžalovanej Z., u ktorej zistil, že obidva v predmetnej veci žalované čiastkové útoky tvoria súčasť pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý bola právoplatne odsúdená vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 8/2016, za zrušenia rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a ochrannom dohľade, pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku a znovu rozhodnutia o vine za pokračovací trestný čin, dva čiastkové

útoky, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu kvalifikoval právne podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Následne súd rozhodol o ďalšej základnej otázke trestného konania a to o treste, nakoniec aj o ochrannom dohľade pre obžalovanú Z..

Objektom trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona je cudzí majetok, teda majetok, ktorý nepatrí páchatelovi (resp. výlučne jemu), pričom majetkom sú nielen veci hmotné, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva, v danom prípade to boli peňažné prostriedky. Na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu (alebo využitie omylu), ktoré v danom prípade smerovalo voči poškodeným. Omylom je spor medzi predstavou a skutočnosťou a zákon vyžaduje, aby páchatel vedel o omyle iného už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvádza do omylu, keď predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí. V danom prípade obžalované W. Z. W. A. Z. spáchali trestný čin spoločným konaním, keď na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že poškodené X. D. W. A. T. a obžalovaná Z. aj ďalších poškodených v bodoch 3/ až 20/ rozsudku uviedli do omylu a tak spôsobili na ich majetku obžalovaná Z. väčšiu škodu (väčšou škodou sa podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej, ktorou je škoda prevyšujúca sumu 266,00 €) a obžalovaná Z. konajúc v skutkoch 3/ až 20/ samostatne škodu veľkého rozsahu (škodou veľkého rozsahu sa podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok škody malej, ktorou je škoda prevyšujúca sumu 266,00 €, t.j. v pôvodnej menej 8.000,- Sk).

Okresný súd náležite vyhodnotil vykonané dôkazy a aj svoje úvahy ako dospel k záveru o vine obžalovaných, napriek tomu, že obidve obžalované vyhlásili, že sú nevinné.

Z vyjadrení obžalovaných vyplynulo, že sa v inkriminovanom období poznali, obidve boli zamestnané v spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o., Turčianska 52, Bratislava, kde A. Z. ako obchodná zástupkyňa mala pracovisko v Bratislave a W. Z. ako vedúca ekonomického úseku v Košiciach na ul. Mäsiarskej. Obžalovaná Z. tvrdila, že vychádzajúc zo svojich skúseností u zamestnávateľa dokázala zhodnocovať peniaze takým spôsobom, že u zlatníkov, prípadne na burze nakúpila drahé kovy, ktoré následne so ziskom predala. O uvedenom vedela obžalovaná Z., ktorá o tom síce v prípravnom konaní nevytvrdela a na hlavné pojednávanie sa neustanovila, avšak ako to vyplýva z výpovedí poškodených prezentovala, že s kamarátkou z Bratislavy rozbieha podnikanie, obchod so zlatom, na ktorom sa dá slušne zarobiť. Svoje peňažné prostriedky, ale aj peňažné prostriedky iných osôb odovzdávala Z., v trestnom konaní tvrdiac, že nevedela za akým účelom, čo vyvrátili poškodené aj Z., ktorá vypovedala, že účelom bolo ich zhodnotenie. Peňažné prostriedky sa odovzdávali buď v hotovosti alebo vkladom na účty, ktoré mala Z. vedené v Tatranke, a.s. a vo VÚB, a.s.. Časť peňažných prostriedkov vrátila Z. Z. na jej účet v Dexii banke Slovensko, a.s. (preukázateľne dňa 22.08.2007 sumu 50.000,- Sk a 52.000,- Sk a dňa 27.08.2007 sumu 100.000,- Sk a 12.000,- Sk). Z. tvrdí, že Z. a jej známym zhodnocovala peniaze, ktoré si však od nich nepožičiavala. Tie, ktoré od Z. prevzala, vrátila jej ich spolu s výnosmi. Ku presným obnosom sa vyjadriť nevedela, lebo zmluvy neuzatvárala a jej vlastná evidencia sa buď počas viacnásobného sťahovania stratila, alebo bola zaistená pri domovej prehliadke v októbri 2007. Pokiaľ existuje zmluva o pôžičke sumy 450.000,- Sk od X. D., túto ona neuzatvárala, poškodenú nepozná, stretla sa s ňou až na polícii pri úkonoch. Na zmluve o pôžičke je síce jej podpis, údaje sú ale vpísané inou osobou, zmluva jej bola pravdepodobne „podhodená“ na podpis. Prostredníctvom Z. sa pozná s poškodenou A. T., od ktorej prevzala peniaze buď cestou Z., alebo jej ich na účet poslala poškodená. Nešlo o pôžičku a teda nepožičala si 250.000,- Sk a ani 70.000,- Sk.

Obžalovaná W. Z. sa bránila tým, že od poškodených si nepožičala peniaze na nákup zlata, poškodené požičali peniaze A. Z.. Pravdou je len to, že od X. D. prevzala sumu 450.000,- Sk, nie však 02.06.2007 ako je to uvedené v čestnom prehlásení, ktoré podpísala pod nátlakom poškodenej, a rovnako od poškodenej A. T. prevzala sumu 320.000,- Sk, čo tiež pod nátlakom potvrdila v čestnom prehlásení zo dňa 09.08.2007. Všetky peniaze odovzdala Z..

V neprospech obžalovaných okresný súd vyhodnotil výpovede poškodených X. D. W. A. T., ktoré sa osobne poznali s W. Z.. Menovaná obidve oslovila začiatkom roku 2007 s tým, že rozbieha výhodné podnikanie s kamarátkou z Bratislavy a že na to potrebujú peňažné prostriedky, ktoré sa dajú slušne zhodnotiť. Obidve poškodené viackrát odovzdali Z. menšie finančné obnosy, ktoré im neskôr aj s určitým výnosom boli zaslané A. Z. na účet. Po informácii od D., že jej manžel zdedil 200.000,- Sk, navrhla jej Z., aby požičala väčšiu sumu peňazí. Poškodená si zobrala pôžičku 250.000,- Sk a do rúk W. Z. odovzdala

450.000,- Sk. Z. jej predložila zmluvu o pôžičke, ktorá bola opatrená podpisom A. Z., text vlastnou rukou Z. vypísala. Zmluvu nepovažovala za korektnú vzhľadom na to, že nebola spísaná dlžníčkou, že peniaze neprevzala dlžníčka, čo podpisom na zmluve mala potvrdiť, ale ich prevzala Z.. Preto trvala na tom, aby jej Z. podpísala čestné prehlásenie o prevzatí spomenutého obnosu. Aj poškodená A. T. odovzdala sumy 250.000,- Sk a 70.000,- Sk do rúk obžalovanej Z., ktorej dôverovala aj kvôli tomu, že predpokladala, že s obchodovaním s drahými kovmi má skúsenosti.

Ani jednej poškodenej neboli peniaze vrátené, obžalované sa im vyhýbali, nepreberali hovory, nereagovali na sms-správy, obžalovaná Z. ani na písomnú výzvu poškodenej D. na vrátenie sumy 450.000,- Sk zo dňa 20.10.2007. Poškodené si uplatnili svoje nároky na súde. X. D.Č. sa na Okresnom súde Bratislava V domáhala voči obžalovanej A. Z.Ľ. zaplata sumy 450.000,- Sk s úrokom z omeškania, nárok jej bol priznaný platobným rozkazom sp. zn. 27Ro/3685/2007 zo dňa 30.07.2008, ktorý však bol uznesením zo dňa 16.06.2009 zrušený z toho dôvodu, že ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk obžalovanej. Na Okresnom súde Košice II sa poškodená X. D. domáhala zaplata sumy 450.000,- Sk s úrokom z omeškania voči W. Z.. Rozsudok sp. zn. 17C 103/2010 zo dňa 02.04.2012, ktorým súd priznal poškodenej uplatnený nárok, nie je právoplatný, bol napadnutý odvolaním W. Z.. Len z vyjadrení poškodenej A. T. vyplýva, že aj ona sa voči obžalovaným domáha zaplata sumy 320.000,- Sk s príslušenstvom cestou civilného súdu.

O podvodnom úmysle a konaní obžalovaných (skutky 1/ a 2/) svedčí spôsob akým obžalovaná Z. získala finančné prostriedky od obidvoch poškodených, ktorým opakovane rozprávala o výhodnom podnikaní, o slušných zárobkoch a výnosoch, opakovane im navrhla aby poskytli peňažné prostriedky, uisťovala ich a dokonca im garantovala, že im budú v dohodnutom čase vrátené. Tiež to, ako si obžalované vybuďovali dôveru tým, že spočiatku poskytnuté nižšie obnosy aj s určitým výnosom vrátili. Obžalovaná Z. si obdobným spôsobom chcela „požičať“ aj od svedka Ing. X. A., ktorý jej požiadavky odmietol. Neskôr sa na neho obrátila so žiadosťou o pomoc, vyhovel jej a pred vyšetrovateľom klamal, že Z. požičal 300.000,- Sk. Ako podvodníčku, ktorá od nich vylákala peniaze s tým, že ich zhodnotí, vnímajú obžalovanú Z. svedkovia A. G., W. I. O. W. A.. U. W., ktorí jej poskytli finančné prostriedky. A. G. S. 300.000,- Sk, nikdy mu ich nevrátila a vyhýba sa mu, svedkyni I. O. z požičaných 6.000.000,- Sk vrátila len 150.000,- Sk a svedkyni W. z požičaných 550.000,- Sk vrátila len 600,00 €. V novom konaní, na návrh obhajcu obžalovanej Z., vypočutý svedok U.. A. P. vypovedal o tom, ako aj od neho vylákala Z. 300.000,- Sk na údajné vyrovnanie svojich osobných vecí v súvislosti s problémami v rodine. Rok predtým jej pred Vianocami 2006 požičal 70.000,- Sk, ktoré mu v dohodnutom termíne vrátila, preto sa neobával pôžičky 300.000,- Sk, ktoré ale ani napriek viacerým urgenciám doposiaľ nevrátila. S obžalovanou Z. sa poznal z pracovného pomeru v spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o., v ktorej pracoval od roku 2003 do roku 2008. V roku 2007 bolo zistené, že došlo k sprenevere šperkov a hotovosti až do výšky troch miliónov Sk. K sprenevere sa priznala Z. a svoj dlh voči bývalému zamestnávateľovi uznala do notárskej zápisnice. Spomenutí svedkovia patria medzi osemnásť poškodených v trestnom konaní, ktoré sa viedlo proti obžalovanej A. Z. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm.a/ Trestného zákona, ktorým spôsobila celkovú škodu 610.600,- € (18.394.937,- Sk), na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T 8/2016. Svedok Mgr. W. D., konateľ a riaditeľ obchodnej spoločnosti SAFINA Slovakia spol. s r.o. vypočutý v novom konaní potvrdil, že obžalovaná Z. ako obchodná zástupkyňa spoločnosti bola oboznámená s trhom a obchodom so zlatými šperkmi. Počas trvania jej pracovného pomeru zaznamenal len nedostatky vo vedení dokumentácie. Nič nenasvedčovalo pre to, aby kontakty získané počas zamestnaneckého pomeru využívala pre súkromné obchody. Až keď bolo inventúrou zistené vysoké manko pospájal si isté veci a má zato, že Z. spreneverila prostriedky zamestnávateľa. Za trvania pracovného pomeru obžalovaných nemal vedomosť o tom, že ich vzťah je viac ako kolegiálny, nemal informácie o finančných tokoch ani o údajnom rozbiehaní spoločného podnikania. Až neskôr ho prekvapila reakcia obžalovanej Z. o ktorej vypovedal. Svedok F., bývalý kolega obžalovaných, mal inú pracovnú činnosť, s obžalovanými ohľadom ich pracovnej činnosti či iných aktivít nekomunikova, Z.Á. sa na neho neobrátila so žiadosťou o tavenie zlata.

Okolnosti prípadu, ako aj konanie obžalovanej A. Z. prejednané na Okresnom súde Bratislava V v konaní 2T 8/2016 voči ostatným osobám, ktorým nevrátila vysoké obnosy peňazí, rovnako skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania, viedli okresný súd k presvedčeniu, že obžalované už v čase kedy od poškodených D. W. T. prevzali peniaze konali v úmysle tieto im vôbec nevrátiť, resp. nevrátiť ich v dohodnutom termíne, čím ich uviedli do omylu, aby sa tak na škodu ich majetku obohatili, preto ich uznal za vinné tak, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Po tom, ako okresný súd meritórne rozhodol v predmetnej trestnej veci prvýkrát (dňa 16.02.2018), Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 2T 8/2016 uznal obžalovanú A. Z. vinnou zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, za čo jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, pre účely výkonu ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zaviazal ju povinnosťou náhrady škody a uložil jej ochranný dohľad na dobu dvoch rokov. V nadväznosti na to Krajský súd v Košiciach, ktorý posudzoval odvolania obžalovaných podané v tejto veci, uznesením sp. zn. 4To 49/2018 zrušil rozsudok tunajšieho súdu v celom rozsahu a vec vrátil na znovuprejednanie, uložil zaoberať sa aj otázkami pokračovacieho trestného činu a ukladania spoločného trestu u obžalovanej A. Z., v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 8/2016.

Výsledky doplneného dokazovania preukázali, že citovaný rozsudok Okresného súdu Bratislava V nadobudol právoplatnosť dňa 08.11.2018, kedy Krajský súd Bratislava uznesením sp. zn. 4To 94/2018 zamietol odvolanie obžalovanej A. Z. voči nemu. V predmetnom konaní prejednané skutky (bod 1/ a 2/ rozsudku) vyhodnotil okresný súd ako čiastkové útoky obžalovanej Z., nakoľko ich s osemnástimi skutkami, za ktoré bola odsúdená v spomenutom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä zámer obžalovanej spáchať podvod.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd z výsledkov dokazovania vykonaného k osobám obžalovaných, ktoré taktiež vyhodnotil za aplikácie zásady podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Riadiac sa zároveň základnými zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 1 až 4, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona, prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následky, zavinenie, osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy, tiež na to, akou mierou konanie každej z nich prispelo k spáchaniu skutkov v bode 1/ a 2/ rozsudku. U obžalovanej Z. sa riadil aj podmienkami na ukládanie tzv. spoločného trestu pri pokračovacom trestnom čine, ktoré sú zakotvené v § 41 ods. 3 Trestného zákona. U menovanej obžalovanej prichádzalo do úvahy uloženie spoločného trestu, nakoľko ju súd odsudzuje za ďalšie dva čiastkové útoky, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu, kde za 18 čiastkových skutkov už bola právoplatne odsúdená vo veci Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T 8/2016. Za takýchto okolností súd zrušil skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, výrok o treste aj výrok o ochrannom dohľade. Súd viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, znovu rozhodol o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nových dvoch čiastkových útokov a obžalovanej uložil spoločný trest za pokračovací trestný čin. Pri ukladaní spoločného trestu je zásada, že nový trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

Súd skúmal aj existenciu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kde na strane obidvoch obžalovaných zistil okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, teda že viedli pred spáchaním trestného činu, z ktorého boli uznané za vinné, riadny život, pričom u obžalovanej Z. nevzal do úvahy odsúdenie z roku 1993, nakoľko v tejto veci sa na ňu dávno hľadí akoby nebola odsúdená. V súvislosti s uvedeným, keďže na strane obžalovaných nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížila horná hranica zákonom ustanovených trestných sadzieb, z ktorých súd pri rozhodovaní o trestoch vychádzal, o jednu tretinu. Pre prečin podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona je ustanovený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka až 5 rokov. V danom prípade má súd zato, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a prevýchovu obžalovanej Z. postačí trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého, vzhľadom na osobu menovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život, ale aj okolností prípadov v bodoch 1/ a 2/ rozsudku, podmiennečne odložil a zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, dĺžku ktorej považuje za primeranú a postačujúcu vzhľadom na výmeru trestu.

Za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona je ustanovený trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Ako už súd skôr uviedol, u obžalovanej Z. boli splnené zákonné podmienky pre uloženie spoločného trestu. Pri úvahách o jeho druhu a výmere súd zhodnotil, rovnako ako u obžalovanej Z., všetky zásady ukladania trestu, pri zabezpečení individuálnej aj generálnej prevencie a ostatných už skôr spomenutých, a dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov postačí, s poukazom na všetky okolnosti spáchania trestného činu, pre nápravu obžalovanej. Aj napriek tomu, že obžalovaná Z. nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním pokračovacieho trestného činu vo výkone trestu, nezaradil ju súd pre účely výkonu spoločného trestu odňatia slobody

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ale vzhľadom k tomu, že bola uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, teda vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, ako aj mieru narušenia obžalovanej, má zato, že jej náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S prihliadnutím na dikciu ustanovenia § 76 ods. 1 Trestného zákona, ktoré obligatórne predpokladá uloženie ochranného dohľadu v prípade odsúdenia za obzvlášť závažný zločin, uložil súd obžalovanej aj tento druh ochranného opatrenia, ktorého dĺžku stanovil na dva roky, ktorú považuje za primeranú a dostatočnú.

O nárokoch poškodených na náhradu majetkovej škody, ktorí sú označení v bodoch 3/ až 20/ rozsudku, bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 8/2016 zo dňa 26.06.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To 94/2018 zo dňa 08.11.2018. Vo výrokoch o náhrade škody rozhodnutie dotknuté nebolo.

O nárokoch poškodených v bodoch 1/ a 2/ rozsudku, teda X. D. W. A. T., ktoré v trestnom konaní uplatnili voči obžalovaným, rozhodnuté nebolo vzhľadom k tomu, že tieto si už skôr uplatnili v civilných konaniach.

Krajský súd, ako odvolací súd v predmetnej trestnej veci v súčasnom štádiu trestného konania už rozhodol tretíkrát. S úvahami okresného súdu pri rozhodnutí o vine obžalovaných, treste sa plne stotožnil. Dôvody rozhodnutia okresného súdu sú úplné, presvedčivé a podložené vykonanými dôkazmi. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom dňa 11.9.2020 u obžalovanej A. Z. konal za prítomnosti náhradného ustanoveného obhajcu JUDr. Lukáša Labaša, a to z dôvodu, že obhajca JUDr. Ondrej Urban zaslal súdu oznámenie, že súhlasia s rozhodnutím bez prítomnosti obžalovanej A. Z., ako aj bez prítomnosti obhajcu. V prípade obhajcu sa už opakovane stalo, že adresoval súdu podanie, že súhlasí s konaním v jeho neprítomnosti, pričom mu bolo oznámené, že u obžalovanej A. Z. sa jedná o prípad nutnej obhajoby a preto nie je možné konať bez prítomnosti obhajcu.

Krajský súd preto ustanovil obžalovanej A. Z. náhradného obhajcu JUDr. Lukáša Labaša. Náhradný obhajca JUDr. Lukáš Labaš na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2020, po tom, čo prevzal obhajobu a oboznámil sa s celým spisovým materiálom v konečnom návrhu predniesol, že aj on trvá na podanom odvolaní JUDr. Ondrejom Urbanom v mene obžalovanej.

Ku konkrétnym odvolacím námietkam obžalovaných, nad rámec hodnotenia dôkazov, v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorým hodnotením dôkazov sa odvolací súd plne stotožnil z rovnakých dôvodov, ako okresný súd, už len dopĺňa:

K použitiu zásady ultima ratio pri prečine podvodu u obžalovanej W. Z. v tom smere, že poškodené nepostupovali pri svojich finančných prostriedkoch starostlivo a opatrne, k tomu treba uviesť, že odvolací súd zaoberal sa s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Nie je na ľubovôli súdu, či bude závažnosť prečinu v konkrétnom prípade zvažovať, alebo nie. V danom prípade odvolací súd pri materiálnom korektíve prihliadol na následok vykonania činu, a to konkrétne, že do času rozhodnutia odvolacieho súdu poškodené peniaze nedostali naspäť.

Pri konkrétnej odvolacej námietke, a to vzhľadom na dĺžku konania je potrebné uviesť, že v žiadnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva nie je uvedená sankcia pre neúmernú dĺžku konania, zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie. Dĺžku konania odvolací súd hodnotil a má zato, že bola na ňu vzatá zreteľ pri ukladaní trestov obžalovaným. Peňažný trest obžalovanej W. Z. podľa názoru odvolacieho súdu nebolo účelné a vhodné ukladať, keďže nedošlo z jej strany k žiadnej náhrade škody vo vzťahu k poškodeným D. W. T..

U obžalovanej A. Z. okresný súd pri uložení spoločného trestu vo výmere 12 rokov nepodmienečne, jej okresný súd vyšší trest ako rozhodol Okresný súd Bratislava V pod sp.zn. 2T/8/2016 neuložil.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, rozsudok okresného súdu je zákonný a spravodlivý, s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa nadriadený súd plne stotožnil , preto odvolanie obžalovaných W. Z. W. A. Z. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.